

สำเนา

○ คำพิพากษา

(ด. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๙/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๕๖๗/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองขอนแก่น

วันที่ ๒๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ระหว่าง { นางสมจิตร์ สุระการ

ผู้ฟ้องคดี

{ นายกเทศมนตรีนครตำบลศรีพนา

ที่ ๑

{ เทศบาลตำบลศรีพนา

ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องและชี้แจงเพิ่มเติมฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ของสำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๒ ให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง จำนวน ๙ โครงการ วงบประมาณ ๒๕๔๕
ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง
งานโครงการดังกล่าว ได้มีข้อสังเกตให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่กรณีใช้ค่า Factor F ไม่ถูกต้อง
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินใน
อัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหาย ๗๐,๓๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๔,๐๖๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์
คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในการกำหนดราคากลางตามที่ช่างได้คำนวณ

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิติกร

เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งได้ทราบจากฝ่ายช่างว่าต้องใช้ค่า Factor F ครึ่งล่าสุดมาอ้างอิงในการคำนวณงานก่อสร้างต่าง ๆ ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบหนังสือสั่งการของทางราชการแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๙ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางย่อมมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการจะอ้างว่าไม่พอใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนของทางราชการนั้น ไม่อาจหักล้างคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ จึงให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เห็นว่า ตนเองไม่ทราบการใช้ค่า Factor F ซึ่งเป็นเรื่องเทคนิคทางช่าง ไม่มีความรู้ด้านช่าง และราคากลางที่สูงกว่าความเป็นจริงตามข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ผู้รับจ้างก็ได้เบิกจ่ายค่าก่อสร้างแล้ว

ขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คำสั่งที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ให้ชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

๒. ขอให้เรียกครองเงินค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบจากผู้รับจ้างแทน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า สืบเนื่องมาจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างงานก่อสร้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ งวดปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ได้มีข้อเสนอแนะไว้ตามหนังสือ สดง.ลับ ที่ ตผ ๐๐๒๔ อด/๐๔๙๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ผลการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางซึ่งผู้ฟ้องคดีร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ประการใด เนื่องจากพฤติการณ์ถือได้ว่าไม่มีความจงใจกระทำผิดระเบียบหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วได้รายงานให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังตรวจสอบ ต่อมากรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ให้คณะกรรมการกำหนดราคากลางรับผิดชอบใช้เงินอุดหนุนร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๗๐,๓๐๐ บาท คิดเป็นเงินคนละ ๑๔,๐๖๐ บาท เนื่องจากมีหน้าที่กำหนดราคากลางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่มิได้ดำเนินการให้เป็นไปตาม

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิติกร

หลักเกณฑ์ดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามนัย มาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ มีความเห็นแย้งกับกรมบัญชีกลาง จึงรายงาน นายอำเภอเชกาตามหนังสือ ส่วนมาก ที่ นค ๖๑๕๐๑/๘๔๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ความว่า การใช้ค่า Factor F ของผู้รับผิดชอบในขณะนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถึงกับกระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งในการคำนวณราคากลางงานก่อสร้างได้ใช้ค่านี้ มาตลอด ไม่ได้ตั้งใจที่จะให้เกิดความเสียหายโดยใช้ค่าที่ไม่ถูกต้องแต่ประการใด ซึ่งได้สอบถาม ค่า Factor F ไปยังหน่วยงานท้องถิ่นอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็ปรากฏว่ายังไม่ได้รับแจ้งหนังสือ สั่งการดังกล่าว จึงเห็นว่าการสื่อสารระหว่างหน่วยงานราชการในขณะนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพ เพียงพอดังเช่นปัจจุบันที่มีโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลที่ผู้รับผิดชอบเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของ ทางราชการได้รวดเร็ว และความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งก็มาจากระบบราชการ จึงได้เสนอ ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่แย้งกับกรมบัญชีกลาง ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวินิจัย ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ส่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๓๑๔๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ กรณีที่หัวหน้าฝ่ายบริหารของเทศบาลมีความเห็นแย้งกับความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ส่งผลการสอบสวนของกระทรวงการคลังให้นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็น ผู้มีอำนาจกำกับดูแลเป็นผู้วินิจัยสั่งการ และเมื่อรับทราบผลการวินิจัยแล้วให้หัวหน้าฝ่าย บริหารดำเนินการตามคำวินิจัยดังกล่าว ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้วินิจัยยืนยัน ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้เหตุผลว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทจำเป็นต้องแสวงหาและ ศึกษาหาความรู้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงของระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงค่า Factor F คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ และได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ถือว่าเป็นกฎหมายหรือกฎหมายที่ประชาชนต้องรู้ คณะกรรมการกำหนดราคากลาง จะกล่าวอ้างว่าไม่ทราบหนังสือแจ้งเวียนการเปลี่ยนแปลงการใช้ค่า Factor F จึงเป็นเหตุผลที่ไม่ สามารถรับฟังได้ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และออกคำสั่งให้ชดใช้เงินดังกล่าว

ศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๙/๒๕๔๙ ซึ่งเป็นคดีที่ ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งพิพาทเดียวกันกับคดีนี้ และผู้ฟ้องคดีดังกล่าวได้เป็นคณะกรรมการกำหนด ราคากลางร่วมกันกับผู้ฟ้องคดีนี้ ได้โทรศัพท์สอบถามไปยังสำนักงานเทศบาลตำบลบึงโขงหลง

นายนิติธรรม แก้วกล้า
นิติกร

และเทศบาลตำบลท่าสะอาดก็ได้รับทราบ bahwa เทศบาลทั้งสองแห่งดังกล่าวยังไม่ได้รับหนังสือ
ตารางค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เช่นเดียวกัน และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ชี้แจงตามหนังสือ
ฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๔ สรุปความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้มีหนังสือ ที่ นค ๖๑๕๐๑/๔๐๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ สอบถามไปยังนายอำเภอเชกาเกี่ยวกับ
มติคณะรัฐมนตรีในการกำหนดราคากลางค่า Factor F ใหม่ของปี ๒๕๔๔ ที่ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ นั้น อำเภอได้รับแจ้งจากจังหวัดหรือไม่ ถ้าได้รับแล้วอำเภอได้แจ้งให้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบเพื่อถือปฏิบัติหรือไม่ ซึ่งอำเภอเชกาได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม
๒๕๔๖ แจ้งว่า ได้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบหนังสือแจ้งเวียนเกี่ยวกับการใช้ค่า Factor F ปี ๒๕๔๔
แล้วไม่พบ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ชี้แจงด้วยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับหนังสือแจ้งเวียนของ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕๖/๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔
จากหน่วยงานใด แต่ได้ขอถ่ายสำเนาหนังสือฉบับนี้จากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงิน
แผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี เมื่อครั้งที่มาตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างงานก่อสร้างโครงการ
ดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือชี้แจงต่อศาลเพิ่มเติมว่า หนังสือของอำเภอเชกาฉบับลงวันที่
๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้ระบุสิ่งที่ส่งมาด้วยว่ามีสำเนาหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ มท ๐๘๔๐.๔/๗๙๗
ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับแต่อย่างใด หนังสือจังหวัดหนองคาย
ฉบับดังกล่าวได้ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และหัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการ
ปกครองท้องถิ่นอำเภอ กิ่งอำเภอ ทุกแห่ง สรุปความว่า ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การใช้ตาราง
Factor F แล้ว แต่เอกสารมีจำนวนมากไม่สามารถแจกจ่ายได้ทั่วถึง หากองค์กรปกครองท้องถิ่นใด
ต้องการใช้ในการคำนวณราคากลาง ให้ขอถ่ายสำเนาหนังสือนี้ได้ที่กลุ่มส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ใช้ค่า Factor F
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบ
ถือปฏิบัติในการกำหนดราคากลางมาโดยตลอด แต่กฎหมายฉบับนี้มีความพิเศษแตกต่าง
จากกฎหมายอื่นทั่วไป คือ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนค่า Factor F ในเดือนตุลาคมทุกปี ตามอัตรา
ดอกเบี้ยขั้นต่ำ (MLR) ของธนาคารกรุงไทย จำกัด เป็นหลัก โดยค่า Factor F กรมบัญชีกลาง
จะเป็นหน่วยงานกำหนดและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ประเด็นปัญหา คือ การกำหนด
ราคากลางของโครงการประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งต้องนำค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้
คำนวณนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดส่งตารางค่า Factor F ไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ที่ว่าการ

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิติกร

อำเภอเซกาทราบ และอำเภอเซกาก็ไม่ได้แจ้งให้สำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับทราบ เช่นเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลงนามในการกำหนดราคากลางร่วมกับคณะกรรมการที่ใช้ค่า Factor F ของปีล่าสุดมาใช้เป็นฐานกำหนดราคากลางของโครงการประจำปี ๒๕๔๕ ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของสำนักงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ได้ทำบันทึกข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ว่าไม่ถูกต้อง และชี้มูลว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรียกให้คณะกรรมการกำหนดราคากลางชุดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงค่า Factor F จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจริงแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๓๑๔๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการความเห็นแย้งของหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทรวงการคลัง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้วินิจฉัยแล้วมีความเห็นตามกระทรวงการคลัง ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งพิพาทดังกล่าว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคดีจากตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างงานก่อสร้างโครงการต่างๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ งวดปีงบประมาณ ๒๕๔๕ พบว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางซึ่งมีผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย ได้จัดทำราคากลางงานก่อสร้างจำนวน ๙ โครงการ ใช้ค่า Factor F ไม่ถูกต้อง ทำให้ราคากลางสูงเกินความเป็นจริง เป็นเงิน ๗๐,๓๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดกับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรวมถึงผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการฯ ได้สอบข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาจงใจที่จะใส่ค่า Factor F ไม่ถูกต้องเพื่อก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีใช้ค่า Factor F ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๕/ว ๙๕๓๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิตกร

เป็นต้นไป (ปีงบประมาณ ๒๕๔๔) แต่ค่า Factor F ที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนำมาตรวจสอบนั้น เป็นค่าที่ใช้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุดที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับแจ้งหนังสือฉบับดังกล่าว ระหว่างที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการสอบข้อเท็จจริงอยู่นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสอบถามไปยังอำเภอเชกกาว่าได้จัดส่งหรือแจ้งเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดราคากลางค่า Factor F ของปี ๒๕๔๕ ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ ซึ่งอำเภอเชกกาแจ้งว่าได้ตรวจสอบแล้วไม่พบการจัดส่งหนังสือแจ้งเกี่ยวกับค่า Factor F จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ประกอบกับนายประเทศ ที่หอคำ และนายกมล บุมิ ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ได้ติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการใช้ค่า Factor F ไปยังเทศบาลที่อยู่ใกล้เคียง ๒ แห่ง คือ เทศบาลตำบลบึงโขงหลง และเทศบาลตำบลท่าสะอาด ก็ปรากฏว่าเทศบาลดังกล่าวยังใช้ค่า Factor F ของปีงบประมาณ ๒๕๔๔ อยู่เช่นเดียวกัน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงเห็นว่า ยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะเว้นการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือมีความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ผู้ประมาณราคากลาง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อทักท้วงของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแต่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และได้รายงานผลการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางมีหน้าที่กำหนดราคาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลาง ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแห่งกรณีแล้ว ให้คณะกรรมการกำหนดราคากลางทั้งสามคนรวมผู้ฟ้องคดี รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนอัตราคนละร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๗๐,๓๐๐ บาท คิดเป็นเงินคนละ ๑๔,๐๖๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงนายอำเภอเชกกา แจ้งความเห็นของหัวหน้าฝ่ายบริหารเทศบาลสรุปว่ามีความเห็นแย้งกับความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคากลางไม่ถึงกับเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง คณะกรรมการฯ ได้สอบถามค่า Factor F ไปยังหน่วยงานท้องถิ่นอื่นปรากฏว่ายังไม่ได้รับแจ้งหนังสือสั่งการ

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
 นิติกร

โดยเฉพาะคณะกรรมการฯ ได้สอบถามไปยังอำเภอเซกาในฐานะหน่วยงานที่ช่วยเหลือจังหวัด ในการกำกับดูแลเทศบาลได้รับตอบว่าไม่ได้รับหนังสือสั่งการดังกล่าว จึงเห็นว่าการสื่อสาร ระหว่างหน่วยงานราชการขณะนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอเช่นปัจจุบันที่มีโครงการ อินเทอร์เน็ตตำบลที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจาก ระบบของทางราชการ จึงเสนอความเห็นแย้งต่อนายอำเภอเซกาว่าผู้รับผิดชอบไม่ต้องชดใช้ เงินคืน เพื่อยางงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายวินิจฉัย

ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่าไม่ทราบ หนังสือแจ้งเวียนการเปลี่ยนแปลงการใช้ค่า Factor F นั้น เป็นเหตุผลที่ไม่สามารถรับฟังได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภททุกระดับ โดยเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่ในงานที่ได้ปฏิบัติเป็นประจำ ต้องแสวงหาและศึกษาหาความรู้ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงของระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงค่า Factor F ที่ให้ถือปฏิบัติในปัจจุบันประมาณ ๒๕๔๕ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบโดยทั่วกันแล้วถือว่าเป็นกฎที่ต้องทราบ จะอ้างว่าไม่ทราบไม่ได้ การวินิจฉัยของกรมบัญชีกลางจึงชอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ทราบคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายแล้ว ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ให้คณะกรรมการกำหนดราคากลางสามคนรวมผู้ฟ้องคดี รับผิดชดใช้เงิน ค่าสินไหมทดแทนอัตราคนละร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหาย ๗๐,๓๐๐ บาท คิดเป็นเงินคนละ ๑๔,๐๖๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วให้ยกอุทธรณ์ ตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดี ได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ยื่นฟ้องคดีต่อศาลวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คำสั่งที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการ กระทำละเมิดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคำสั่งพิพาทไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เหตุผลในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ยกข้อต่อสู้ประเด็นที่เกี่ยวกับรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาก่อน ออกคำสั่งหรือข้อต่อสู้อื่นใด และจากข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่ปรากฏความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในการออกคำสั่งอื่นที่จะต้องนำมาพิจารณา กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาเพียงดุลพินิจในการ

(นายนิติกร แก้วกล้า)
นิติกร

ออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาก่อนว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๐ กำหนดไว้ความว่า ในการที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ซึ่งตามมาตรา ๘ กำหนดไว้ความว่า ให้นายกรัฐมนตรีมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวให้แก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการกำหนดราคากลางงานโครงการก่อสร้างประจำปี ๒๕๔๕ มีหน้าที่กำหนดราคากลางของงานในโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว และในการคำนวณราคากลางของแต่ละงานจะต้องนำค่า Factor F ตามมติของคณะรัฐมนตรีมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ ซึ่งก่อนที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางจะกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของปี ๒๕๔๕ นายประเทศ ทิหอคำ และนายกมล บุมิ ซึ่งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางด้วยกัน ได้สอบถามการเปลี่ยนแปลงค่า Factor F ไปยังอำเภอเซกา หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลเทศบาล แต่อำเภอเซกาแจ้งว่ายังไม่ได้รับแจ้งว่ามีการเปลี่ยนแปลง และคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้สอบถามไปยังสำนักงานเทศบาลตำบลที่อยู่ใกล้เคียง คือ เทศบาลตำบลบึงโขงหลง และเทศบาลตำบลท่าสะอาด ได้รับการยืนยันว่าไม่ได้รับหนังสือตารางค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการกำหนดราคากลางทุกคนจึงได้ปรึกษาหารือร่วมกันแล้วให้ใช้ค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นปีล่าสุดมาใช้เป็นฐานในการคิดคำนวณราคากลาง กรณีที่อำเภอเซกาไม่ได้แจ้งค่า Factor F ของปี ๒๕๔๔ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น อำเภอเซกามีหนังสือยอมรับว่าขณะนั้นตรวจสอบแล้วไม่พบการส่งหนังสือแจ้งเกี่ยวกับค่า Factor F จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด และโดยการที่ผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้นำค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้ จึงเป็นเหตุให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ เข้าตรวจสอบพบภายหลังว่ามีการใช้ค่า Factor F ไม่ถูกต้อง ซึ่งที่ถูกต้องนั้นจะต้องใช้ค่า Factor F ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิติกร

ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามละเมิดตามข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๖ และในระหว่างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงนายอำเภอเชกา เพื่อขอความร่วมมือตรวจสอบหลักฐานการรับ – ส่งหนังสือแจ้งการใช้ ค่า Factor F ที่เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ว่า อำเภอได้รับแจ้งจากจังหวัดหรือไม่ และถ้าได้รับแจ้งจากจังหวัดแล้วได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบด้วยหรือไม่ และมีหลักฐานการ แจ้งให้ทราบอย่างไร ซึ่งอำเภอเชกาได้แจ้งตอบว่า ได้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวแล้ว ไม่พบหลักฐานการรับแจ้งแต่อย่างใด และไม่พบหลักฐานการจัดส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ จึงได้รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีจึงใจ ละเว้นการปฏิบัติตามระเบียบของราชการหรือมีความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบด้วยความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ตามแบบธรรมเนียมการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งอยู่ในท้องถิ่น การแจ้งระเบียบปฏิบัติของราชการที่ทางหน่วยงานราชการ ส่วนกลางกำหนดขึ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบและถือปฏิบัติ นั้น หน่วยงานราชการ ส่วนกลางใช้วิธีแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอยู่ในกำกับดูแล ให้ทราบ และแจ้งต่อไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ถือปฏิบัติตลอดมา รวมทั้งการแจ้งให้ถือปฏิบัติ เกี่ยวกับค่า Factor F ได้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่หน่วยงานผู้กำกับดูแลคือจังหวัด และอำเภอจะมี หนังสือแจ้งต่อหน่วยงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เช่นกัน เมื่อในขณะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับแจ้ง ค่า Factor F ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ จากทางจังหวัดและ อำเภอเชกา ผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการกำหนดราคากลางทุกคนจึงเข้าใจว่า การกำหนดราคากลาง งานก่อสร้างในปี ๒๕๔๔ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ค่า Factor F อย่างไรก็ตาม นายประเทศ ที่หอคำ และนายกมล บุมิ ซึ่งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางด้วยกัน ได้โทรศัพท์สอบถามไปยังอำเภอ เชกาและเทศบาลตำบลที่อยู่ใกล้เคียงถึง ๒ แห่ง ได้รับการยืนยันว่ายังไม่ได้รับแจ้งการใช้ค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เช่นกัน อีกทั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางทุกคนได้ปรึกษาหารือร่วมกันแล้วก็นำ ค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นปีล่าสุดมาใช้เป็นฐานคิดคำนวณราคากลางนั้น เห็นว่า การที่ คณะกรรมการกำหนดราคากลางได้สอบถามไปยังอำเภอเชกาและเทศบาลที่อยู่ใกล้เคียง และได้ ปรึกษาหารือระหว่างคณะกรรมการกำหนดราคากลางด้วยกันให้นำค่า Factor F ของปี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้นั้น เป็นการกระทำด้วยความระมัดระวังรอบคอบตามสมควรแก่กรณีที่มีวิญญูชนจะพึงใช้ใน เหตุการณ์เช่นนั้น และบุคคลในภาวะเช่นนั้นก็ต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ ประกอบกับ

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
 นิติกร

ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ตลอดมา งานในหน้าที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ค่า Factor F ที่เป็นเรื่องทางเทคนิคเฉพาะของงานก่อสร้างในการคิดคำนวณราคากลาง ผู้ฟ้องคดีย่อมเข้าใจได้ว่าการคิดคำนวณราคากลางของนายกมล บุปมี และนายประเทศ ทีห่อคำ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่งานประจำเกี่ยวกับด้านช่างโยธาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการคิดคำนวณที่น่าจะถูกต้องแล้วจึงได้ลงชื่อในฐานะเป็นกรรมการร่วมนั้น จึงอยู่ในวิสัยและพฤติการณ์ของวิญญูชนพึงกระทำ ดังนั้นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือหนังสือสั่งการของทางราชการจึงรับฟังได้ ยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีจงใจใช้ค่า Factor F ไม่ถูกต้องเพื่อประสงค์จะให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงด้านช่าง ย่อมไม่สามารถเข้าใจเทคนิคการคิดคำนวณราคากลางแต่เชื่อตามความเห็นของกรรมการร่วมผู้มีความเชี่ยวชาญในการคำนวณราคากลางและร่วมกำหนดราคาด้วยกัน จึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นการประมาทเลินเล่อจากการกระทำได้กล่าวมาข้างต้นของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเกิดจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

ส่วนการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้วินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทจำเป็นต้องแสวงหาและศึกษาหาความรู้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงของระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงค่า Factor F คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ถือว่าประชาชนต้องรู้และคณะกรรมการกำหนดราคากลางจะอ้างว่าไม่ทราบไม่ได้นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าตามธรรมเนียมปฏิบัติการแจ้งระเบียบปฏิบัติราชการที่ทางหน่วยงานราชการส่วนกลางกำหนดขึ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ นั้น หน่วยงานราชการส่วนกลางใช้วิธีแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอยู่ในกำกับดูแลให้ทราบ แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งต่อไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกำกับดูแล หรือแจ้งไปยังนายอำเภอท้องที่เพื่อให้อำเภอแจ้งต่อไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ แล้วแต่กรณี ซึ่งจะเห็นได้จากหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ มท ๐๘๔๐.๔/๗๘๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ แจ้งถึงนายกเทศมนตรีเมืองหนองคาย และหัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ กิ่งอำเภอทุกแห่ง ว่า คณะกรรมการควบคุมราคากลางได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ เห็นชอบหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง ปรับปรุงหลักเกณฑ์การใช้ตาราง Factor F ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้เป็นแนวทางในการคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดต้องการใช้ในการคำนวณราคากลางให้ออถ่ายสำเนาหนังสือได้ที่กลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นการยืนยันถึงธรรมเนียมการปฏิบัติดังกล่าวมา หากมีการลงประกาศเรื่อง

(นายนิติธรรม แก้วกล้า)
นิติกร

ค่า Factor F ในราชกิจจานุเบกษาที่ถือว่าคณะกรรมการกำหนดราคากลางจะต้องทราบ และเป็นการง่ายต่อการค้นหาตารางการเปลี่ยนแปลงค่า Factor F มาถือปฏิบัติ ควรที่ทางแต่ละจังหวัดจะได้แจ้งอย่างชัดเจนว่าลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับใดให้หน่วยงานในกำกับดูแลไปค้นหาเอง ไม่มีความจำเป็นจะต้องไปขอถ่ายสำเนาที่กลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแต่อย่างใด ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีจะทราบตารางการเปลี่ยนแปลงค่า Factor F ดังข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีนี้ได้ นั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่กำกับดูแลเสมอ ประกอบกับตำแหน่งงานในหน้าที่ประจำของผู้ฟ้องคดีไม่เกี่ยวข้องกับการคิดคำนวณราคากลางงานก่อสร้างซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิคเฉพาะด้วยแล้วนั้น จะใช้กรณีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วผู้ฟ้องคดีต้องทราบ ไม่อาจนำมารับฟังได้ในคดีนี้

เมื่อได้วินิจฉัยว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการกระทำละเมิดอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นคำขอท้ายฟ้องข้อ ๒ ที่ขอให้เรียกครองค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้จากผู้รับจ้างแทน

พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คำสั่งที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เฉพาะรายผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิมีคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นให้ยก

นายพัลลภ รัตนจันทร์
รองอธิบดีศาลปกครองขอนแก่น

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น

นายบรรยง ธัญทะพิพงษ์
ตุลาการศาลปกครองขอนแก่น

ตุลาการเจ้าของสำนวน

(นายนิติธรรม แก้วกัณฑ์)
นิติกร

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมเกียรติ กุลวิฑิต

๑ ๖๕ - (๕)
๒ ๖๕ -
๓ ๖๕ -